

Teodozja Goliborska-Gołąb

(19.10.1899–04.06.1992)

lekarka, kierowniczką laboratorium w Szpitalu Dziecięcym Bersohnów i Baumanów, członkini Żydowskiej Organizacji Bojowej

Teodozja Goliborska przed wojną prowadziła prywatne laboratorium medyczne przy ul. Kredytowej, gdzie również mieszkała. Po wybuchu wojny światowej została przesiedlona do getta warszawskiego, gdzie kierowała laboratorium w szpitalu Bersohnów i Baumanów. Od lutego 1942 r. pracowała w zespole lekarzy badających chorobę głodową w getcie warszawskim. Zajmowała się badaniami przemiany spoczynkowej materii u ludzi głodnych oraz obrazem morfologicznym krwi u głodujących dzieci. Była jedną z kilku zaledwie współautorów publikacji nt. choroby głodowej, którym udało się przeżyć wojnę. W połowie 1942 r. udało jej się wydostać z getta i ukryć po tzw. aryjskiej stronie.

Goliborska-Gołąb była członkinią ŻOB-u, aktywnie uczestniczyła w ruchu oporu. Uratowała m.in. kierownika referatu żydowskiego w Komendzie Głównej Armii Krajowej, Henryka Wolińskiego ps. „Wacław”, w jej mieszkaniu przechowywano m.in. fundusze na działalność AK.

Po upadku powstania warszawskiego schroniła się wraz z innymi członkami ŻOB w bunkrze na Żoliborzu, skąd w listopadzie 1944 r. została ewakuowana przez ekipę zorganizowaną przez personel szpitala Polskiego Czerwonego Krzyża na Boernerowie. Po zakończeniu wojny wyemigrowała do Australii i zamieszkała w Melbourne, gdzie kontynuowała praktykę lekarską. Tam zmarła 4 czerwca 1992 r. i została pochowana.

Data publikacji: 2021-11-12

Data wydruku: 2021-12-09 04:47

Źródło: <http://1943.pl/arttykul/teodozja-goliborska-golab/>